

talt sammen, hvis man diskuterer det her – sådan at vi kan komme frem med forslag og måske rigtige lovforslag og ikke bare nøjes med et beslutningsforslag, altså at vi igennem udvalgsarbejdet kan få helt klart præciseret, hvad det er for lovgivningsmæssige ting, vi ønsker ændret. Det er jo heldigt, når vi har sådan et beslutningsforslag, for det kan jo gøre det nemt at samle og få nogle tekniske bidrag også fra ministeren om, hvordan vi på bedst mulig måde gør ægteskabslovgivningen kønsneutral.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg er helt overbevist om, at fru Lone Dybkjær og hendes mand udgør et ganske udmærket ægtepar. Det er der ingen tvivl om.

Jeg vil godt lige forholde mig lidt til fru Lone Dybkjærs udtalelser fra den 6. februar. Nu fik medierne jo en på hatten i relation til de her udtalelser, men jeg vil egentlig godt høre, hvad det er, fru Lone Dybkjær mener er forkert i det, der står. Jeg vil gerne citere, hvad hun siger:

»Hvis de« – altså præsterne – »ikke vil vie homoseksuelle, må de overveje deres job. Menighedsrådene kunne jo også vælge kun at ansætte præster, der går ind for ligestilling. Vi er imod al diskriminering.«

Er det ikke at blande sig i kirkens indre forhold, at de præster, som ikke ønsker at vie homoseksuelle, bare skal finde et andet job? Er der ikke noget smagsdommeri fra De Radikales side lige præcis i det her spørgsmål om, hvad præsterne skal mene?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg holder mig jo inden for lovgivningen. Jeg har jo ikke foreslået at blande mig i kirkens indre anliggender på det her punkt. Det er da klart, at hvis man kommer i for stor uoverensstemmelse med den almindelige trend i folkekirken, eller hvad ved jeg, må man jo overveje, hvad man så gør.

Men jeg har ikke sagt, at jeg vil blande mig i de indre anliggender, altså, det har jeg ikke sagt. Tværtimod har vi jo altså foreslået, at der skal laves en lov, sådan at kirken har sin egen lov. Det står så i øvrigt i grundloven, at man skal gøre det, og man kan jo undre sig over, at det ikke allerede er sket.

Vi går ind for ligestilling, og det vil jeg da gerne have som mit politiske synspunkt, og derfor

synes jeg også, at det her er på kanten. Vi vil nærmere undersøge spørgsmålet om, hvad menighedsrådenes muligheder er for at lave en kønsdiskriminerende ansættelse. Jeg ved ikke, hvor langt det går, men jeg har jo fået et svar fra kirkeministeren, der siger, at den undtagelse, der i dag er for kirken på det ligestillingsmæssige område, ikke indebærer, at mandlige præster ikke skal samarbejde med kvindelige præster. Det skal de.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Hvis jeg forstår fru Lone Dybkjær ret, så mener Det Radikale Venstre altså ikke det, som man kunne læse i avisen: at en præst, som på baggrund af sin samvittighed og funktion ikke ønsker at vie homoseksuelle, bare kan finde et andet job. Altså, er det den her rettighedskamp på vegne af de homoseksuelle, som De Radikale er blevet bannerfører for, der afgør de her ting, og ikke den enkelte præsts samvittighed, for de kan jo bare finde et andet job?

Anerkender fru Lone Dybkjær ikke også det faktum, at selv om biskopperne jo har forsøgt at finde fælles fodslag i det her spørgsmål, så er det ikke lykkedes for biskopperne, og at det vil sige, at man splitter folkekirken op i to opfattelser? Jeg er bange for, at fru Lone Dybkjær under vurderer konsekvenserne af at udfordre det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg bliver bare nødt til at sige, at præsterne i dag jo er nødt til at forholde sig til livet, som det nu engang er, og det betyder så, at præster har måttet forholde sig til, om de ville vie fraskilte. Det var der mange der ikke ville i starten.

Præster har måttet forholde sig til kvindelige præster. Der er nogle, der ikke ønsker kvindelige præster. Vi har også set det her for nylig med nogle, der har udtalt sig om det. Og der har vi fået en klar beskrivelse fra kirkeministeren om, at man ikke blander sig i menighedsrådenes arbejde, men at det er klart, at mandlige præster, når der i øvrigt er brug for det, skal samarbejde med kvindelige præster, selv om de er imod ansættelse af kvindelige præster.

Det, der sker i dag, er, at der jo faktisk er præster og biskopper i kirken, der mener, at det er urimeligt, at man ikke finder nogen former for kirkelig velsignelse, fordi der er et forbud mod